

NYTT FRA

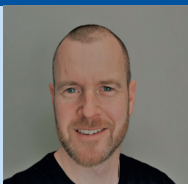
normisjon

R O G A L A N D

nr. 3-2021

Vekst i grupper - Huskirker i misjon - Ungdomsvekkelse

THOMAS THESEN - regionleder
thomas.thesen@normisjon.no

«Det var lett!»

Det var Jakob Ingebrigsten sine ord etter OL-gullet på 1500 meter. For oss andre hadde det ikke vært lett. Det hadde vært umulig. For Jakob var det «lett» fordi han har trent for dette i mange år. Han er trygg på hva han kan og sitt potensiale, og denne gangen var det full klaff.

Vi vet folk lengter etter tilhørighet og at ensomhet er en av vår tids store utfordringer. Likevel er ikke fellesskapene våre fylt opp av folk. Har vi gjort det vanskeligere enn nødvendig når det kommer til kristent fellesskap? Jeg hører litt for ofte at det er vanskelig å engasjere folk og en del blir rett og slett slitne og utbrent av å være med.

Jeg tror vi i en del tilfeller må gjøre det lettere og enklere for folk å samles. Både for de som har ansvar og for de som skal komme. «Det enkle er ofte det beste» sier en av reklamene. Det er mye sant i det. Vi har lagt oss til noen former og vaner som gjør at mange kan oppleve det slit-somt å være en del av et kristent fellesskap. Bli du trøtt og lei av fellesskapet, vil du heller ikke invitere andre inn i det. Da må vi gjøre noen grep. Mitt enkle svar er at vi må gjøre det enklere.

Vi vil at neste generasjon skal bli kjent med Jesus. Da må vi legge til rette for fellesskap de ønsker å bli en del av. Noen tror kanskje det må være fellesskap med høy faktor av «show og underholdning». Slik er det ikke. Neste generasjon er opptatt av troverdighet og at troen har en betydning i livet.

Vårt mål er å se flere fellesskap og menigheter bli etablert. Da må vi gjøre det enkelt for neste generasjon å samles. Tenk hvis vi kan gå rundt og si «det var lett» om hvordan vi møtes. Ikke fordi det var så lite, men fordi vi går med det vi er trygge på og som vi har trent for. Vi har tross alt fått gullmedaljen vi også!

Thomas Thesen

Grupper som gir vekst

Smågrupper kan være så mangt og vi sitter med ulike erfaringer fra ulike typer grupper.

Grupper kan være hodestyrte ved at kunnskap, forståelse og meninger kommer i fokus. De kan være lukkede uten åpning for andre enn den interne vennegjengen. På sitt beste kan ei smågruppe også bidra til vekst - både dybdevekst og breddevekst.

Dybdevekst kan skje ved at vi i gruppa hjelper hverandre til å vokse i tro og liv, og til å følge Jesus i hverdagen. Da trenger vi en livsnær samtale der vi anvender bibelordet på hverdagslivet vårt og oppmuntrer hverandre til å leve det ut. Bibelen er ikke gitt oss først og fremst for å øke vår kunnskap, men for å forandre våre liv. Det beste er om dette kan organiseres innenfor en sammenheng der forkynnelse på møter/gudstjenester følges opp i grupper.

Sunn breddevekst bygger på dybdevekst og hverdagsliv med Jesus. Smågrupper kan bli det beste redskapet for breddevekst om invitasjon av nye og celledeling blir en del av gruppas DNA. Mange har slitt med dette. For å lykkes er det viktig både at gruppa snakker om hvordan det best kan gjøres og at det i forsamlingen tenkes målretta om profil og ledelse av gruppene. Vi er til for andre, ikke bare hverandre. Mange sitter med viktige erfaringer for hvordan en bevisst gruppetenkning kan gi vekst.

Harald Skartveit i samtale med Harald Bårdsen i en av IMI sine huskirker.

IMI-kirken har lenge jobba bevisst med ulike typer husfelleskap. Vi har prata litt med Harald Skartveit, en av de som har fått erfare vekst der.

- Hva har vært det viktigste for deg i husfelleskapet du er med i?

Kona mi og jeg begynte i huskirka i 2015. Felleskapet med bønn, deling av troshistorie og samtale om hva Gud gjør i den enkeltes liv nå har vært viktig for oss. Det betyr mye at fokuset er mer på våre erfaringer enn på kunnskap og lære. Bibelordet bekreftes gjennom erfaringen.

- Hvordan har det bidratt til vekst i ditt liv?

Fokuset på min personlige Gudsrelasjon og erfaringer med å lytte til Gud har åpna opp for nye landskaper i mitt trosnivå. Å sette ord på egen troshistorie og erfaringer i samlivet med Jesus har også hjulpet meg til å formidle til andre på en naturlig måte.

- Hvordan har det påverka hverdagslivet ditt?

Jeg er blitt langt mer oppmerksom på Guds nærvær i livet fra minutt til minutt. Han er til stede i alle situasjoner i hverdagen. Det oppleves meningsfullt å lytte til Gud kontinuerlig.

- Når dere nye mennesker gjennom husfelleskapet?

Vi opplever at stadig nye blir med i felleskapet. Noen kommer med via storfelleskapet i IMI-kirken. Andre blir med via relasjonsbygging i hverdagen.

- Har dere gjort noe for at nye skal oppleve det godt å komme inn i gruppa?

Det er viktig å bygge trygghet ved å bli godt kjent, gjerne på andre arenaer enn huskirken. Vi vil møte folk der de er, på deres hjemmebane. Når vi bygger trygghet til hverandre, kan vi åpent snakke livsnært om troen og be for hverandre uten at det oppleves truende.

Roar Flacké
roar.flacke@normisjon.no

Fra Strand huskirker til Senegal

På Jørpeland handler det mye om familie og relasjoner. Og det blir det mye misjon av, både nært og fjernt.

Strand huskirker består av et nettverk av flere mindre fellesskap, som kalles huskirker. En huskirke er en gruppe mennesker som er samlet for å ha fellesskap med Gud og hverandre. Den er et fullverdig kristent fellesskap, som ligner mer på en familie enn en gudstjeneste.

Arne Dalehaug er ansatt i 20 % stilling som leder. Jeg tar en prat med han og Andres Jøssang. Andres er, sammen med sin familie, utsendt fra Huskirkene til Senegal for en treårsperiode.

Det var på en tur til Senegal for å besøke familien Moskvil, at det ble vekket en nød i hjertene hos familien Jøssang. En nød for folket og en nød for misjon generelt.

Økonomien måtte på plass. På et utvidet styremøte i Strand Huskirker ble det bestemt at de i denne perioden skulle skaffe 400 000,- i året. Dette var en økning på 300 000,- i forhold til det de hadde bundet seg til tidligere. Om det var ut fra at det var et konkret og tidsavgrenset prosjekt er usikkert, men giverne var rimelig kjapt på plass. Og sammen med bidrag fra Bedehuskirken på Bryne kunne de reise.

Jeg stiller forsiktig spørsmålet: – Hva får giverne igjen? Mannfolka ser på hverandre, og jeg skjønner at dette var feil spørsmål. Arne svarer: – Vi har et ønske om at folk ikke tenker slik. De er med og gir, fordi det er et oppdrag, ikke ut fra hva de får igjen.

Men, det handler ikke bare om økonomisk støtte. Det er laget et bønnettverk rundt arbeidet, blant annet en bønnekalender. Det

betyr at året er delt opp, og hver uke er det noen som har et ekstra ansvar for å be for arbeidet i Senegal. Andres fortsetter: – Vi har en opplevelse av at når de har forpliktet seg, så har de ikke det samme behov for informasjon. Vi opplever at de spør fordi de bryr seg og det gir en opplevelse om at dette er vi sammen om.

Igjen tar Arne ordet: – Det er viktig for oss å få fram at de har samme jobben i Senegal, som vi her hjemme. Det handler om å bygge relasjoner. Misjon er kirkens mosjon. Det koster, mer i Senegal enn her, men det er også inspirerende og utfordrende. Vi har en visjon: Kristus i hjemmet og hverdagen. Jesu kjærlighet ut til alle. Oppdraget er det samme på Jørpeland og i Senegal. Det er vårt ønske at vi har dette fokuset. Vi må aldri bli oss selv nok.

Tankene mine går til Okhaldhunga sykehus, strikka tepper og ulike innsamlinger. Jeg har ikke hørt om noe sånt i forbindelse med Senegal. Har jeg ikke fulgt med?

Andres svarer: – Det er ikke vårt mål å komme til Senegal med penger. Det har vært snakk om både opplæringsprosjekt, dagsenter og helsehjelp, men vi har ingen konkrete prosjekt pr dags dato. Vi ønsker å tilby vår tilstedeværelse og våre relasjoner. Det er Jesus vi skal komme med. Vi har samarbeid med et barnehjem, men det er ikke et mål i seg selv. Vi har møtt flere som har lyst til å bidra økonomisk, men vi er redd for at det vil motarbeide vår intensjon nå. Det vi først og fremst trenger penger til er lønn, boliger, strøm og slike utgifter. Relasjon er vårt viktigste bidrag og begrep.

Arne Dalehaug (t.v.) og Andres Jøssang driver misjon henholdsvis på Jørpeland og i Senegal.
Foto: Torunn Fjelde Hansen

Han fortsetter: – Grunnen til det er at vi tror det er vanskelig å disippelgjøre uten relasjoner. Vi er nødt til å investere tid i enkeltpersoner. På dette området ser det ganske likt ut i Senegal og Norge. Energien må legges i hverdagen. Det tar tid å bygge opp tillit, og på grunn av ulike kulturer tar det lengre tid i Senegal.

Huskirkene har sendt folk til Senegal og Sauda. Nå jobbes det med å sende til enda en plass i Norge. Det er tydelig at de har funnet en mal som engasjerer. Hva kan leserne lære av dere?

Arne svarer ganske kjapt: – Ikke kopier! Det går nesten an å høre utropstegnet. Han fortsetter: – Det handler om å ha Jesus i sentrum og åpne opp for hva Han leder inn i.

De har to spørsmål som kan vise vei: Hvorfor gjør vi det vi gjør, og hvor vil vi? Det tredje kommer med et glimt i øyet: Hva må vi slutte med?

De avslutter: – Vårt oppdrag er å gå ut og gjøre disipler. Det starter med relasjon. Relasjon til Jesus, til andre kristne og de som ikke kjenner han.

På www.strandhuskirker.no og Normisjons sine nettsider om Senegal kan dere lese og høre mer fra arbeidet.

Torunn Fjelde Hansen
torunn.fjelde.hansen@normisjon.no

Merete Hoftun Bjerga og Filip Bjerga er ledere på 10:13. Foto: Torunn Fjelde Hansen

Lederdrøs etter leir

«Åh... de Bjerga altså! De er bare helt fantastiske!» Sitatet kommer fra festivalsjefen for 10:13, Leif Inge Sørskår.

Og når han snakker om «de Bjerga» mener han Merete Hoftun Bjerga og Filip Bjerga. Hun er opprinnelig fra Suldal, og han fra Orstad, men nå bor de på Kleppe. Begge begynte som deltakere på leir, og fortsatte som ledere. År etter år har de fortsatt, også etter at de fikk guttene, Lars (2 ½) og Olav (4 mnd)!

Hvilke oppgaver trives dere med?

– Å kunne se den ene, svarer Merete kjapt. Det handler om å være til stede i drøsen, men også i etterkant om det er naturlig. Hun har erfart at et postkort etter en leir kan bety mye. Det er ikke alltid en ser det der og da. Tidligere deltakere er nå blitt ledere. Hun fortsetter: Det er ikke alltid oppgavene blir det viktigste. Trøstende ord og

oppmerksomhet til en deltaker som lengter hjem, må i enkelte tilfelle prioriteres foran en oppgave som andre kan ta seg av.

Filip er mer av den praktiske typen, jobber i kulissene og fikser det meste. Det kan være en vask som er tett, eller at lyd og bilde på scenen ikke fungerer. Jeg blir litt nysgjerrig på når dette tekniske startet. Han svarer: – Fra jeg var liten har jeg vært med far som har hatt ansvar for lyd i kirken. Da jeg var 4 år var min oppgave å koble sangmikrofonene. Oppgavene økte gradvis, og flere år senere fikk han styre lyd på Tweens klubben, til tross for at han var for liten til å bli medlem selv. Slike erfaringer kommer godt med på festival.

Hva er det som gjør at dere fortsatt er med?

– Når en ser resultatet, så er det jammen verdt strevet. Tenk bare på sist festival, når 50 tweens sier for første gang at de har lyst til å følge Jesus!.

På hvilken måte kan vi andre være med å «heie» på 10:13?

– Støtt økonomisk! Merete er først frampå. Det koster å ha så mange ledere på festival. Filip nevner forbønn. – En merker åndskrefter. Enkelte ganger er det mye som kan skjære seg, teknikk og skjerm kan svikte, så taler må improvisere. Men, det ordner seg jo alltid, slik som det gjorde nå på søndag. Ordet «dugnad» dukker også opp. De er takknemlige for alle som kommer inn, enten det er for å vaske toaletter, være møtevakt eller å dele ut mat. Alle som har kommet har vært så positive, sier de. Og baksten. Mye godt å spise! Filip kommer med et lite hjertesukk: Uken før festivalen er det alltid mye som skal ordnes på Horve. Meld dere. Det finnes oppgaver til alle.

Hva ser de fram til nå? Det blir nok noen rolige dager på sofaen først. Ellers så gleder begge seg til at de skal kunne invitere ledere til et åpent hjem igjen. En vid invitasjon, ikke bare noen få. For Merete og Filip vet at det sosiale er viktig: – Det er jo ikke bare på leir vi har det kjekt sammen!

Torunn Fjelde Hansen
torunn.fjelde.hansen@normisjon.no

Bønn på Horve

En av lederne på 10:13-festivalen forteller at de fikk en hilsen fra ei som hadde sett en åpen himmel over Horve mens hun bad. Det betydde mye for lederne på festivalen. Det skapte en forventning til Gud, og de merket tydelig at Gud arbeidet på Horve den uka. Undervisningen nådde tydeligvis fram, og det var mange både ledere og deltakere som ønsket samtaler underveis. Hjemme har de ingen de kan snakke med om livet slik som her. Forbederne opplevde også at mange unge ønsket å erfare Jesus i livet sitt. Festivalen var omsluttet av bønn.

På Horve har vi de siste årene lagt enda mer til rette for bønn. Bønnerommet er innbydende. Bønnestien startet med at Jostein Idland ble utfordret av Erik Rørtveit til å legge til rette for bønn i nye uttrykksformer. Etter det har flere hundre gått denne spesielle turen på Horve. Stadige vitnesbyrd tyder på at vandrere får nye opplevelser av både Gud og naturen. I januar åpnet vi «skogskapellet». Et vakkert lite hus i skogkanten der alle som vil kan ha en stille stund.

Gud er ikke avhengig av disse stedene, han kan vi be til over alt. Men vi trenger hjelp til å oppdage hans invitasjon. Og gjestene på Horve merker at mange ber.

Hans Høie
horve@normisjon.no

Linn Magritt Jansen Bru (i midten) sammen med noen av de unge som hun tilbringer mye tid sammen med.

Ungdomsvekkelse på Karmøy

På en reise i Bali ga Gud Linn Magritt Jansen Bru et bilde. Jesus gikk først. Hun gikk hakk i hæl. Og bak henne gikk det en så lang rekke med mennesker at hun ikke klarte å se enden på den.

– Så da var det bare å gunne på, sier Linn Magritt og ler. Og der har du Linn Magritt i et nøtteskall. Hun er et av disse uredde, glødende mennesker med en utrettelig vilje til å gå den veien Gud peker ut for henne.

Uredd og glødende

For de som ikke vet hva verbet å gunne på betyr, så er det ungdommelig tale for å kaste seg ut i noe. Som for eksempel det å kjøpe en gammel falleferdig gård. Men det skal vi komme tilbake til. Først en liten presentasjon. Linn Magritt er liksom ikke en sånn person som forsvinner i mengden. Hun er fargerik, sprudlende og en engasjert kristen med et stort og varmt hjerte

for ungdom. Hun er datter av Inger Lise og Magnus Jansen Bru, sistnevnte mangeårig forkynner og ungdomsarbeider i Normisjon. Allerede før ungdomsskolen drømte hun om å bli politi.

– På den tiden kjørte pappa motorsyssel, og jeg ville bli motorsykkelpoliti. Men etter hvert handlet det mer om å ha et spennende yrke der jeg kunne jobbe med mennesker, forteller hun. Og politi ble hun. Samtidig var det viktig for henne å gå den veien Gud ville hun skulle gå. «Gud, send meg et sted der du kan bruke meg!», ba Linn Magritt da hun gikk siste året på politiskolen. Og Gud sendte henne til Karmøy.

Sa opp jobben

– Jeg ble kjent med Young Life og følte meg veldig hjemme der, sier hun og forklarer at Young Life er en internasjonal organisasjon som arbeider i over 100 land.

– Tanken er at voksne skal gå tett med unge mennesker og være nært til stede i livene deres, sier Linn Magritt. På en nasjonal lederweekend for organisasjonen kom hun i prat med to damer fra Karmøy.

– Jeg fortalte hvor jeg var i livet, og at jeg ønsket å engasjere meg i Young Life. De svarte med å si at de skulle starte en bønnekampanje for å få meg til Karmøy. Joda tenkte jeg, men Gud har sikkert en annen plan. Karmøy har tross alt rykte på seg for å være Norges mest kristne øy.

Så startet prosessen med å søke jobb. Av de over 40 hun søkte på, viste Karmøy lensmannskontor seg å være det første stedet som tilbød henne jobb. Det tok hun som en bekreftelse.

– Da jeg flyttet til øya ble jeg godt tatt imot. Det opplevdes nesten som om det var Jesus selv som sto der og sa: «Velkommen hjem!» Linn Magritt begynte i jobben som politi. Men det ble mer og mer klart for henne at det frivillige engasjement i Young Life og Cafè 3:16 på Karmøy var det hun skulle vie livet sitt til. Dermed sa hun opp jobben, og begynte å jobbe heltid for Young Life. Lønnen må hun skaffe selv, via gaver og sponsorer.

– Jeg har ikke angret et sekund. Jeg er på rett sted i livet, sier hun entusiastisk.

350 unge frelst

Tilbake til det tidligere nevnte bildet Gud ga henne på Bali.

– Det er helt fantastisk å få lov til å gå i Jesu fotspor. **Ingenting kan måle seg med å be frelsesbønnen sammen med et ungt menneske**, sier Linn Magritt. Det har hun gjort mange ganger de siste årene. Over 350 unge mennesker har kommet til tro siden Linn Magritt kom til Karmøy.

– En av disse var en ung jente jeg ble kjent med da jeg jobbet som politi på Karmøy. Vi var på skolebesøk, da hun oppsøkte meg for en prat. Siden fikk jeg henne ikke ut av tankene mine. Senere la hun ut en melding på Facebook hvor hun var veldig tydelig på at hun ikke var kristen.

Likevel klarte jeg å få henne med meg på Impuls i IMI-kirken. Og allerede første kvelden åpnet hun hjertet sitt for Jesus. Senere ble også søsteren hennes en kristen, og jeg fikk æren av å døpe henne, sier Linn Magritt og legger til.

– Det handler om å møte de unge der de er. Som fotballtrener. På gata. Utenfor kiosken hvor de henger. Vi kan ikke sitte inne i bedehus og kirker å vente på at de skal komme til oss, sier hun engsjert.

Villa Ville

Og i vår gikk hun altså til innkjøp av en gård på Ferkingstad på Karmøy.

– Ja, det var litt crazy. Jeg har hverken penger eller peiling, men stor tro på at dette skal gå bra.

Gården er på 55 mål, og prislappen på 2,5 millioner kroner. Noen lokale og nasjonale organisasjoner vil bli invitert med som medeiere. Drømmen er å skape et sted hvor ungdommer kan komme, hvor de kan bli sett.

– Ikke alle passer til å synge i kor eller spille fotball. Noen trenger en plass der de kan komme for å mekke og skru, dyrke poteter og hogge ved. En plass med trygge ansvarspersoner til stede som har tid til å lytte og samtale. Tanken er at det på sikt kan bo ungdomsledere i huset som et kollektiv, og at vi kan legge til rette for alternativ skoledag eller klasser med mindreårige flyktninger som kommer for språktrening. Vi har allerede et godt samarbeid med skolen, sier hun.

Men det er mye som må gjøres, både ute og inne. Drømmen er å skaffe penger nok til å rive det gamle våningshuset, og bygge opp et nytt, sier hun og forteller at gården har fått navnet «Villa Ville».

– Det er det flere grunner til. Det handler om at om man ønsker endring i livet så må man virkelig ville det. Men det handler også om at jeg ofte blir sammenlignet med Pippi Langstrømpe, smiler hun.

– Var det ikke hun som sa at «Det har jeg aldri gjort før, så det klarer jeg helt sikkert»?

– Jo! Det er akkurat sånn jeg tenker også, ler Linn Magritt.

Hjørdis Halleland Mikalsen

Tekst: Inga Lill N. Nyvoll Foto: Privat

- Start i det små!

Pastor vil motivere kristne til å restarte gode vaner som forsvant under pandemien.

«Jeg har mistet en av de gode vanene mine i løpet av denne pandemien», skriver Kristian Nesbu Vatne, pastor i Norkirken Vennesla, i et innlegg på Facebook i sensommer.

Nå oppfordrer han kristne til å restarte de gode vanene for troslivet. «Jeg har ikke spilt fotball på 1,5 år» fortsetter pastoren i innlegget og forteller at han, på samme måte som med mange andre, har mistet noen gode vaner under pandemien. Så stiller han spørsmålet: «På samme måte kan det kanskje være med våre åndelige liv?»

Kristian Nesbu Vatne har arbeidet som pastor i Norkirken Vennesla i over ni år, og er utdannet teolog ved MF vitenskapelig høyskole for teologi, religion og samfunn.

– Jeg har pratet med mange som sier at de synes det har vært vanskelig å bygge gode vaner nå under pandemien. De kom seg for eksempel ikke på den og den skjermgudstjenesten, og plutselig mistet de vanen. Målet mitt er å

motivere folk, og si at nå tar vi tak i disse vanene sammen, sier Vatne til Nytt fra Normisjon.

Det er mange ting som trekker i oppmerksomheten til folk og det er fort gjort å gape over for mye, påpeker familiefaren.

– I den digitale tidsalderen vi lever i nå så må en virkelig jobbe med seg selv for å innarbeide gode vaner som vil være til oppbyggelse.

– Hvorfor er det viktig å ha gode vaner i forhold til troslivet vårt tenker du?

– Jesus er alltid nær, men jeg er ikke alltid like bevisst på at han er det. Derfor trenger jeg gode vaner som gjør at jeg stopper opp og legger merke til at han er der, sier Vatne.

Han gir flere tips til hvordan en kan starte gode vaner i hverdagslivet. – Begynn i det små og utvid når livet tillater det. Les étt bibelvers, eller to hvis du har mer tid. Les tre hvis det finnes rom for det. Det er dumt med dårlig samvittighet, prøv heller og se hvordan det går, sier Kristian Nesbu Vatne.

Tekst: Therese Gledrange Foto: Normisjon / Gjermund Lygre

Han valgte Jesus og fikk gå

Agenda 1 får ringvirkninger blant kristne fra ulike etniske grupper i Mali.

«Du vet de lydfilene på fulani som vi fikk på forrige Agenda 1», sa en pastor til meg. «I går satt jeg meg ned med en gruppe fulaniere og hørte på dem.» Jeg stusset. Pastoren er ikke en av de jeg har opplevd som den ivrigste evangelisten. Og i hvert fall ikke inn mot en så sterk muslimsk folkegruppe som fulani.

«Jeg skjønnte ikke så mye, men jeg kjente igjen navnet Lasarus, så jeg visste hvor i teksten de var. Det var spennende å snakke med dem. Jeg lovet å komme tilbake slik at vi kunne snakke mer sammen.»

Jeg satt igjen og tenkte at jeg tror Agenda 1 holder på å få større ringvirkninger enn jeg hadde sett for meg. Agenda 1 er ulike nettverk av læringsfellesskap med menigheter som går sammen for å nå ut med evangeliet.

Mali er et delt land. I nord har ulike islamistiske grupperinger hatt makten siden 2012. I sør fortsetter livet som vanlig. Senter av landet har siden 2015 vært herjet av konflikt mellom ulike etniske grupper. En av gruppene er fulani.

På Agenda 1 har flere og flere fulaniere kommet på samlingene våre. Det er ikke noe vi har jobbet bevisst med. De som har vært med, har

tatt undervisningen på alvor og fått med seg nye. Noen bor i områder sterkt preget av en voldelig konflikt. Noen lever som flyktninger lenger sør i landet. Nå er de med på samlingene sammen med kristne fra Sør-Mali.

Jeg har vært på kristne samlinger både på bambara og fulani. Men det er første gang jeg er med på en samling der begge språkene blir stilt på like fot. Der det oversettes mellom dem hele tiden og undervises på begge språk. Det synges lovsanger på begge språk. Folk kan komme med vitnesbyrd på sitt språk. De kan høre historier fra hverandre. Historiene til kristne fulaniere gjør inntrykk, både hos meg og hos «våre» kristne fra sør.

Forrige Agenda1-samling var i juni. Der fortalte en mann om hvordan han hadde blitt stoppet i landsbyen sin av en gruppe bevæpnede menn. «Hvordan kunne han, med en far som var muslim og en mor som var muslim, være kristen?!» Nå fikk han et valg. Ville han bli drept, eller si i fra seg troen på Jesus? Han valgte Jesus, og de lot ham gå. Flere fortalte lignende historier.

Historiene gjør inntrykk og skaper et fellesskap som har sprengkraft i seg. De kristne i sør begynner å be for en lidende kirke. Det skaper et hjerte for at andre skal få møte Jesus. Og det er med på å forberede kirkene på det som en dag kan bli en realitet også lenger sør i landet.

AKTIVITETSSIDE

	1				8	2		7
		5			1			
	2		7		3		9	5
	6	9			2			
		2	4	7	6	9		
			1			8	2	
5	3		8		4		6	
			3			4		
8		4	2				1	

Lett

3		5	7					
						7		
		6	5		4	9	1	
1		8			6		7	
2		7		9		4		8
	5		4			6		1
	9	1	8		7	5		
		2						
					3	8		2

Middels

	1			9				
				3		1	6	
	9				1	4	2	7
3				2	9			
		8		4		6		
				8	7			4
1	4	6	9					3
	8	5		1				
				5			7	

Vanskelig

Ser du hvilke kommuner i regionen på S vi har arbeid i?

R Y J S X N S O Y K Z S H Z
 G M G E H T O V F V L O Q B
 F A L C I L X L A N V K J Z
 Q F S T A V A N G E R E Y S
 C I V V S S A U D A N N T O
 D V A M A T U O I D M D E L
 Z Q R N N N B L W S G A Q A
 A Y S E D A P P L T V L N M
 M S I Y N H P N U R V Q A A
 G U R D E U U C C A D O J G
 O L D Q S N V I E N T K Z X
 C D A L R Y Y Q P D O D L R
 Y A L M O U X H G H B N P H
 S L U I E W Z K D X Z U G J

Vi håper du koser deg med oppgavene. På regionens nettsider, www.normisjon.no/rogaland, legger vi ut løsningen på oppgaven om kommuner i regionen.

Nytt kurskonsept Fermate Rogaland

I samtalerommet til Fermate dukkar der opp mange spørsmål. Kven er eg....eigentleg? Korleis er Gud? Er der samsvar mellom det eg har lært om Gud og slik eg erfarer Han?

I løpet av det siste året har Fermate Rogaland laga to kurs-konsept på nettet. Første sesong handlar om SJØLVBILDE OG IDENTITET. Neste sesong har fokus på GUDSBILDE. Begge kursa består både av undervisning, deling av praktisk erfaring og møte med bibelske personar.

Målet med kurskonseptet er å gi hjelp til å oppdaga samanhengar i eiga livshistorie og å stimulera til den gode samtalen der ein kan snakka sant både om livet og om Gud. Til kvar kursepisode er det laga spørsmål og er derfor også godt eigna til å bruka i smågrupper.

Ein finn kursa på Fermate Rogaland si heimeside: fermaterogaland.no.

Hans Høie underviser på Fermatekurser.

Miljøarbeiderne på Solborg

Vi er strålende fornøyd og opplever oss velsignet med årets miljøarbeidere. Miljøarbeiderne er tidligere elever som ønsker å være en del av skolens videre arbeid. De har gjerne studier utenom arbeidet på Solborg, men skal utføre viktig miljøarbeid på ulike måter gjennom uken og skoleåret, sosiale aktiviteter, delta på reiser og arrangere gøyale elevkvelder. Miljøarbeiderne er forbilder som ønsker å utgjøre en forskjell for elevene ved Solborg.

Daglig leder Horve

Hans Høie, daglig leder på Horve Ungdomssenter, skal over i en ny rolle på leirstedet. Han skal ha fokus på oppgaven som vaktmester og være med i prosjekter knyttet til leirstedsutvikling. Det betyr vi søker etter ny daglig leder. Heldigvis skal Hans være med videre og ny daglig leder vil kunne gå sammen med Hans. Stillingen som daglig leder innebærer personalledelse og opplæring, vertsrollen, administrasjon og en betydelig rolle inn mot kjøkkenet. Kjenner du noen aktuelle er det bare å ta kontakt med regionleder Thomas Thesen eller Hans Høie.

Ankeret

Jeg har tøffet rundt i båten vår i sommer. Jeg har ikke håndbrekk på den, så når jeg skal parkere må jeg bruke ankeret. Noen ganger for et strandhogg, andre ganger for å nyte kaffien i ei vik uten å reke på land. Store båter har anker som veier flere tonn, og kjettinger som veier like mye. Og vi skjønner poenget. Om båten mister drivkraften i sterk vind, vil den fort reke inn på skjær og grunner og ødelegge både seg selv og andre.

Hebreerbrevet 6, 18-19 sier « ...vi har en mektig trøst, vi som har søkt tilflukt ved å gripe det håpet som ligger foran oss. Dette håpet er et trygt og fast anker for sjelen. Det når innenfor forhenget, dit Jesus gikk

inn som en forløper for oss.»

Livet er mangfoldig. Noen ganger rolig og harmonisk, andre ganger føler vi stormen tar tak i oss. Hva nå? Vi roper og ber. Ofte har jeg blitt minnet om: Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid. Det gir en stabilitet for livets seilas, og en sikker havn for evigheten.

En klok skipper kaster ikke ankeret i lasterommet, men utenfor båten, der det kan klore seg fast i store steiner. Jesus er vårt håp. Det er som et solid anker. En mektig trøst.

Kørner Høie
korn.hoie@normisjon.no

30. august kl.19:30

Damenes aften Finnøy

Taler: Marian Nygård.

Bente Eggebø forteller fra livet i butikken.

Sang: Anne S. Østerhus

3.-5. september

Sensommerleir på Stemnestaden

Tema: Jesus har makt.

Talere: Ole Dagfinn Østhus, Arne Aurdal, Roar Flacké og

Ingunn Moi. Sang: Unni Vignes og Asbjørn Sivertsen

Pris: kr. 2080,-. Påmelding til stemnestaden@normisjon.no
eller telefon 97589956.

8. september kl.19:30

Dametreff Hjelmeland

Taler: Mette Boye

15. september kl.19:00

Dametreff Sokndal

Taler: Irene Ege

16. september kl.11

Seniorenens festdag på Horve

Misjonskåseri Gaute Ø. Rasmussen. Sang Børge Tjessem.

Middag, dessert og kaffe. Pris 350,-

Påmelding til regionkontoret innen 9.september.

Se normisjon.no/rogaland for mer info.

16. september kl.19:30

Damenes aften i Vedavågen kirke

Tema: Til stede – et alternativ til travelheten

Taler: Thea Lund Brekkå

17. - 18. september

Normimarken

Fredag: Haugespor kl.19, Tau Kyrkje

Lørdag: Salg av grønn saker m.m., Jørpeland Torg kl.9-13

Familiemøte kl.15-17, Helga Fykse og Seven-jentene. Salg

og aktiviteter Festkveld kl.19, Tau kyrkje. Tale: Per Arne Dahl

Mer info: normisjon.no/rogaland

20. september kl.19:30

Damenes aften på Stemnestaden

Tema: Til stede – et alternativ til travelheten

Taler: Thea Lund Brekkå

27. september kl.19:30

Dametreff Bru

Taler: Randi Anita Helvig (Mødre i bønn)

6. oktober kl.19:30

Damenes aften på kyrkjetunet i Ølen

Tema: Påfyll

Taler: Line Marie Løge

15.-17. oktober

Damenes Helg på Horve

Tema: Å løfte blikket.

Taler: Marianne Braseth. Påmelding i Checkin.

21. oktober kl.19:00

Horvebasaren

Taler: Kenneth Koltveit

Sang: Bjørg Johnsen

Servering, god drøs, informasjon fra Horve. Åresalg.

Trekning lotteri.

29. -30. oktober

Mannstreff Stemnestaden

Talere: Arne Aurdal og Gunnar Salomonsen

Sang: Karsten Nesse og Jostein Molde

Pris: kr. 1050,-

Påmelding til stemnestaden@normisjon.no / 97589956

29. -31. oktober

Bibelhelg på Forsand bedehus

Taler: Kurt Hjemdal

Arr. Forsand Normisjon

6. november

Jubileringsfeiring Stemnestaden 75 år.

Bursdagsfest for hele familien kl.12-14

Seven-jentene og Etne Soul Children

Andakt, Pølser og Isbar, Utlodning

Jubileumsfest kl.18:00

Godt program og festmiddag

Påmelding til 97589956 eller stemnestaden@normisjon.no

12. november kl.18:00-22:00

Damenes festkveld på Stemnestaden

Tema: Se hva Gud gjør

Taler: Marian Nygård

Påmelding: kraftsenteret@gmail.com / 98216181

19.-20. november

Misjonsmesse Haugesund,

Vår Frelsers menighetshus

8. september, 7. oktober, 3. nov. og 1. des.
Stille kveld på Stemnestaden kl.18:00-20:30

Normisjon region Rogaland

www.normisjon.no/rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Regionkontor: Flintergt.4, 4307 Sandnes,

tlf. 5168 2750

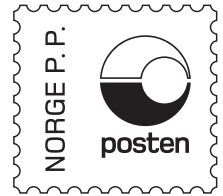
Kraftsenteret v/Stemnestaden, tlf. 9821 6185

Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

Ansvar. redaktør: Thomas Thesen

Oppslag: 3000

Avsender: Normisjon Rogaland
Flintergata 4, 4307 Sandnes

De har navn

Alise, Anders, Andrea ...
Vidar, Vilde, Ylva...
Jeg kunne skrevet over 100 navn. Alle var med som ledere på 10:13-festivalen. Vi snakker ofte om lederne våre og den fantastiske innsatsen de gjør, og det er helt sant. Så er det viktig å si at «disse lederne» har navn. Det er enkeltpersoner som har sin historie, sine gaver og talenter og som ønsker å gi det videre til barn og unge på leir og festival. Vi vil gå sammen med dem for å utvikle og utruste dem til dette. Gjennom undervisning og praksis får de muligheten til å gå nye steg og gjøre seg gode erfaringer.

Vi ber om en gave til arbeidet blant lederne. Din gave gjør det mulig for oss å

- Fortsette med høy ledertetthet på leir og festival
- Utvikle Lederfokus-programmet vårt for 13-19-åringer
- Utruste lokale ungdomsledere gjennom Agenda 1

Det er ikke først og fremst en flokk med ledere. Det er Alise, Anders, Andrea... Vidar, Vilde, Ylva...

Takk for gaven du gir!

Hilsen Thomas

Bruk nettbank eller Vipps til 705182.

Betalingsinformasjon

Gave til ledertrening

GIRO

Betalings-
frist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til

Normisjon region Rogaland
Flintergata 4
4307 Sandnes

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

< > 3000 14 71267